

Високоповажаний пане Доріє!

Прому іривніти спорогубоку
погубку за саскаве перекликанє
звістие руронсїв іа за удїєнє
свої цїїних Ваших уваросовеню
них, коїдї відноєїт єд до ретверо-
евангелїє. Тїреднїє можна
набуїи а ідоїи маганой цїїи є
немогруєнїи нївоє.

Сїи тїдвєдєвєнєсїє знаходїтє єд
у пана Докїєдє іо ірому єно.
їєредїїи віддєвєвє своє іїєнє
а Тїреднїє прому загерєїїи єєи

сем Жану Дюнагу зрештою собі до надуби.

Рівночасно світо їде і дубини
Ваньовск. Жана Дюнага повним

рукою і самі:

і) згадка уривок "Оксид" а у уривок
"Сіксі" або "Деспотологія", коїді в
замуленю передаю Жану Дюнагові
доріччавого передачу. Чи навоно
згадка нішо не буде кади іх вік.

В. 2 ^{літ} - червона фарба якась келісія
и каріки розліїєтовані, дельішо
ірону переверсраім до акцій рас в
важнім місці.

Вітаю з любовию повасраамі

о. Коші. Вагзішк

Львів. 3. І. 1901.